

การดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2

The implementation of Internal Quality Assurance
Of The Small Size School under Nakhon Si Thammarat
Primary Educational Service Area Office 2

นิตยา ราชรักษ์

อโนทัย ประสาน

สุภาพ เต็มรัตน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 62 คน และหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 61 คน รวมทั้งสิ้น 123 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่า $t - test$ วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way ANOVA) และเปรียบเทียบรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe)

ผลการวิจัยพบว่า

1. การดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงตามลำดับ พบว่า การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน และการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2. การเปรียบเทียบการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ระดับการศึกษา ประสพการณ์ ในการทำงาน พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามการอบรมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพภายใน, โรงเรียนขนาดเล็ก

Abstract

This research aims to 1) study the implementation of internal quality assurance for the small size schools under the office of Nakhon Si Thammarat Education Service Area 2 and 2) to compare the implementation of internal quality assurance among the small size schools under the office of Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area 2. The subjects of this study were 123 people who are 62 school administrators and 61 internal quality assurance supervisors. The instruments were a set of a 5-item rating scale questionnaire. The statistics used to analyze the data were frequency, percentage, means, standard deviation, t-test, One-Way ANOVA and Schaffer method.

The research findings revealed that

1. The implementation of internal quality assurance among the small size schools under the office of Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area 2, overall, was at a high level ranked by the mean scores. When considering each aspect, it was found that the highest average was the education institution' operation based on the educational development plan followed by the education standard deviation, the internal quality assessment annual report, and educational quality audit, respectively.

2. There were no significant differences among the comparative study of the implementation of the internal quality assurance among the small size schools under the office Nakhon Si Thammarat Primary Educational Service Area 2 between the school administrators and the internal quality assurance supervisors classified by positions, educational levels, and work experiences. However, there were significant differences classified by training experiences at .05 levels.

Keywords: Implementation of internal quality assurance, Small size school

บทนำ

หัวใจของการพัฒนาการศึกษา คือ การพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ที่มีหลักการว่า การที่จะพัฒนาประเทศไทยไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ให้เกิดขึ้นในอนาคตนั้น จะต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างทุนของประเทศที่มีอยู่ให้เข้มแข็งและมีพลังเพียงพอในการขับเคลื่อน กระบวนการพัฒนาทั้งในระยะกลางและระยะยาว โดยเฉพาะ “การพัฒนาคน” ให้มีการเตรียมความพร้อม รับการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 (ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2559) นำสู่ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) และนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ โดยมีเป้าหมายหลักสามประการ คือ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและการเรียนรู้ของคนไทย เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคมในการบริหารจัดการศึกษา ซึ่งได้กำหนดประเด็นสำคัญของระบบการศึกษาและเรียนรู้ที่ต้องการปฏิรูปอย่างเร่งด่วน 4 ประการ คือ พัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ พัฒนาครูยุคใหม่ พัฒนาคุณภาพสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้ยุคใหม่ และพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการใหม่ โดยกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาให้สถานศึกษา พัฒนาระบบบริหารจัดการมีความโปร่งใส เป็นธรรม และมีระบบการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ (เลขาธิการสภาการศึกษา, 2552)

ดังนั้นพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 จึงกำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษา จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอันนำไปสู่การกำหนดให้มีมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานขึ้น ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ลงวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2553 ที่กำหนดให้สถานศึกษาต้องพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาด้วยการมีส่วนร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพ การศึกษา พ.ศ. 2553, 2553) ในการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษาควรยึดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาเป็นหลักแต่อย่างไรก็ตามควรสะท้อนภาพความสำเร็จที่ชัดเจนอย่างน้อย 2 ด้านคือคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้อันหมายถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณภาพด้านการบริหารจัดการของสถานศึกษา ซึ่งถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพของสถานศึกษา (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2554)

จากการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 สะท้อนผ่านผลการทดสอบระดับชาติอย่างคะแนนทดสอบมาตรฐาน O-NET ประจำปีการศึกษา 2559 ซึ่งสำนักงานทดสอบทางการศึกษา (สทศ.) ได้จัดการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560 วิเคราะห์จากการรายงานผลการทดสอบ นอกจาก สทศ. จะเสนอ ค่าสถิติพื้นฐานแล้วได้เสนอค่าสถิติพื้นฐานคะแนนเฉลี่ยจำแนกตามตัวแปร คือ ขนาดโรงเรียน เมื่อพิจารณาผลการทดสอบตามขนาดโรงเรียนพบว่ามีความเฉลี่ยเรียงจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ดังนี้ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ โรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดเล็ก (ทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2560) แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กบางแห่งด้อยคุณภาพ เมื่อผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ O-NET ปีการศึกษา 2559 ของโรงเรียนขนาดเล็กในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2 แล้ว พบว่ามีโรงเรียนขนาดเล็กหลายแห่งด้วยกันที่มีคะแนนการทดสอบเฉลี่ยต่ำกว่าโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่ แสดงให้เห็นว่าการดำเนินระบบการประกันคุณภาพภายในอาจมีปัญหาทำให้คุณภาพการจัดการศึกษาดำเนินการต่ำกว่าเกณฑ์ ซึ่งรายงานผลการทดสอบระดับชาติดังกล่าว

สามารถเป็นหลักฐานประการหนึ่งที่น่าเชื่อถือถึงคุณภาพในการประกันคุณภาพการจัดการศึกษาของไทย จากปัญหาและความเป็นมาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจจะทราบถึงการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาปรับปรุงคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานในสถานศึกษา และการอบรมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน

สมมติฐานการวิจัย

การดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ที่ผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษาที่มีตำแหน่งหน้าที่ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และการอบรมเกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องเรื่องการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้บริหารโรงเรียน และ หัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 จำนวนผู้บริหาร 91 คน และหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 91 รวมทั้งสิ้น 182 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษาได้มาโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie, K.V. and Morgan, D.W, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่างโดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตำแหน่งหน้าที่ในโรงเรียน ได้แก่ผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา ได้จำนวนผู้บริหาร 62 คน จำนวนหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา 61 คน รวมทั้งสิ้น 123 คน จากนั้นสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยใช้อำเภอเป็นชั้นแล้วสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามสัดส่วนของผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษาในแต่ละอำเภอ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ดังนี้

แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในของ โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายใน ทั้ง 8 ด้าน ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ของ ลิเคิร์ท (พิชิต ฤทธิ์จรูญ , 2554)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมโดยอิสระเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

เพื่อให้เกิดความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือซึ่งเป็นแบบสอบถามและได้หาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาตำรา เอกสารหลักฐาน ทฤษฎี วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการตามความคิดเห็นของครูทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดกรอบแนวคิด และขอบข่ายในการสร้างเครื่องมือให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ขั้นตอนที่ 3 สร้างเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งเป็นแบบสอบถามขั้นตอนที่ 3 สร้างเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ตามกรอบแนวคิด และวัตถุประสงค์การวัดตามนิยามศัพท์ โดยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนววิธีของลิเคิร์ต (Likert'scal) (พิชิต ฤทธิ์เจริญ , 2554)

ขั้นตอนที่ 4 นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเสนอต่อประธานและกรรมการที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาแก้ไขข้อบกพร่องให้มีความถูกต้อง สมบูรณ์ ครอบคลุมตามขอบเขตและนิยามศัพท์ที่ศึกษาพร้อมทั้งตรวจสอบสำนวนภาษาที่ใช้ในเครื่องมือ หลังจากนั้นนำไปแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำ

ขั้นตอนที่ 5 นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษาโดยพิจารณาความสอดคล้องของข้อความกับนิยามศัพท์เฉพาะ ผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ กำหนดค่า IOC (Item Objective Congruence Index) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

ขั้นตอนที่ 6 นำเครื่องมือที่ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะ ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้อีกครั้ง

ขั้นตอนที่ 7 นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 3 จำนวน 30 คน จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ตามแนวของครอนบาค (Cronbach) (พิชิต ฤทธิ์จรรยา , 2554) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99

ขั้นตอนที่ 8 นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ผ่านการทดลองแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบ ปรับปรุง แก้ไข และจัดพิมพ์เอกสารฉบับสมบูรณ์ และนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชให้ออกหนังสือไปยังผู้บริหาร และหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลกลับด้วยตนเอง
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้งหมดมาจัดหมวดหมู่ จำแนกข้อมูล และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปด้วยการนำเครื่องมือประมวลหาค่าสถิติด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือประมวลหาค่าสถิติด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่(Frequency) และค่าร้อยละ(Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 วิเคราะห์

โดยใช้หาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ ใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวคิดของเบสต์ (Best, 1977, 190)

4.50 – 5.00 หมายถึงการดำเนินงานอยู่ในระดับ มากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายถึงการดำเนินงานอยู่ในระดับ มาก

2.50 – 3.49 หมายถึงการดำเนินงานอยู่ในระดับ ปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึงการดำเนินงานอยู่ในระดับ น้อย

1.00 – 1.49 หมายถึงการดำเนินงานอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 จำแนกตามตัวแปรต้นคือตำแหน่งหน้าที่ และระดับการศึกษาด้วยวิธีการหาค่าที (t-test แบบ Independent samples) ส่วนประสพการณ์ในการทำงาน และการอบรมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test แบบ One-Way ANOVA) และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะเปรียบเทียบรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ

ตอนที่ 4 ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิดแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ โดยการนำข้อเสนอแนะมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. การดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.89$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X}=3.95$) รองลงมาคือ การกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ($\bar{X}=3.90$) และการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน และการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X}=3.86$)

2. ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่และประสบการณ์ในการทำงานพบว่ามีการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน จำแนกตามระดับการศึกษาพบว่ามีการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีมีการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ และการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามการอบรมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา พบว่า มีการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ที่ไม่ได้รับการอบรม ผู้ที่ได้รับการอบรม 1 – 2 ครั้ง และผู้ที่ได้รับการอบรม 3 ครั้งขึ้นไป มีการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. การดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา มีการดำเนินงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากโดยด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ การกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา และการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในและด้านการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษาต้องจัดให้มีการดำเนินการตามระบบประกันคุณภาพภายในขึ้น ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดหลักการสำคัญข้อหนึ่งของการประกันคุณภาพภายใน คือ ให้มีการกำหนดมาตรฐาน

การศึกษาและจัดระบบประกัน คุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา โดยที่ กำหนดให้ “มาตรฐานและการประกัน คุณภาพการศึกษา” เป็นภารกิจสำคัญหมวดหนึ่งที่ สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการ อีกทั้งต้องเป็นไปตามระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้กำหนดด้วย (คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554) จึงอาจจะกล่าวได้ว่าผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษาต่างตระหนักถึง ความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาและได้นำขั้นตอนและกระบวนการสู่การปฏิบัติ ทำให้มีผลการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายใน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องงานวิจัยของ Arja (2013) ได้ศึกษากรณีศึกษาประเทศฟินแลนด์และไอร์แลนด์ เรื่อง ประโยชน์ของการประกันคุณภาพการศึกษาสำหรับมหาวิทยาลัยและบุคลากรทางการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า แม้จะมีกระบวนการควบคุมการประกันคุณภาพที่เพิ่มขึ้นแต่ก็ยังต้องพัฒนา กระบวนการประกันคุณภาพภายใน โดยบุคลากรมีส่วนร่วมอย่างมากในกระบวนการนี้เพื่อจะ นำไปสู่การปฏิบัติ และระบบการประกันคุณภาพภายนอกจะไม่มี ความหมายต่อบุคลากร หาก ขาดความน่าเชื่อถือเกี่ยวกับการประเมินและการรับรองการประกันคุณภาพอย่างถูกต้องสู่การ นำไปใช้ สอดคล้องกับ นิชากร เต่าประจิม (นิชากร เต่าประจิม, 2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการดำเนินงานประกัน คุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงร าย เขต 3 พบว่า การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในในภาพรวมและรายด้านมีการ ดำเนินงานประกันคุณภาพภายในอยู่ในระดับมากทุกด้าน สอดคล้องกับ อัญชลี ทันทิ (อัญชลี ทันทิ, 2557) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาขนาด เล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 พบว่า โดยภาพรวมมี การดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ใน ระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพินันท์ กันทะวงศ์ (สุพินันท์ กันทะวงศ์ , 2558) ได้ศึกษาแนวทางการดำเนินตามระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 พบว่า สภาพการดำเนินงานตามระบบประกัน คุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 อยู่ในระดับมาก อย่างไรก็ตามผลการวิจัย พบว่า การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็น

รายงานประเมินคุณภาพภายในและการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดนั้น สอดคล้องกับข้อมูลที่ผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมไว้ว่าการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในนั้นควรจัดให้มีการรายงานตามสภาพจริงเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา ซึ่งบางแห่งการรวบรวมข้อมูลในการจัดทำรายงาน พบว่าไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ในบางประเด็นส่วนด้านการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาได้ให้ความคิดเห็นไว้ว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 มีการนิเทศติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอแต่ในส่วน of สถานศึกษาเองนั้นบางแห่งการติดตามตรวจสอบยังขาดความต่อเนื่องจึงอาจมองได้ว่าการดำเนินงานใน 2 ด้านนี้อาจมีปัญหาอยู่ด้วยข้อจำกัดตามบริบทของโรงเรียนขนาดเล็ก อาทิ จำนวนครูและบุคลากรที่มีน้อยไม่สอดคล้องกับภาระงาน งบประมาณที่ขาดแคลน ซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการวางแผนและการดำเนินงานในหลาย ๆ ด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Silman (Silman, Fatos, 2012) ได้ศึกษากิจกรรมการประกันคุณภาพภายในสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษาใน North Cyprus การศึกษานี้ได้มุ่งเป้าไปที่การตรวจสอบกระบวนการประกันคุณภาพภายในในปัจจุบัน พบว่ามีความพยายามอย่างจริงจังในเรื่องของการประกันคุณภาพ แต่ก็ยังมี ปัญหาบางอย่างในเรื่องของกระบวนการวางแผนและการดำเนินการ

2. การเปรียบเทียบการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ตามความคิดเห็น of ผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และการอบรมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายใน of สถานศึกษา สามารถอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ตามความคิดเห็น of ผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ พบว่า ผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษามีการดำเนินงานโดยภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกันไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ทั้งนี้เพราะผู้บริหารและหัวหน้างานการประกันคุณภาพภายใน of สถานศึกษามีความรู้ ความเข้าใจและตระหนักถึง

ความสำคัญของการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ.2545 ที่กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจะต้องมีการประกันคุณภาพภายในส่งผลให้ผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้างานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษามีการดำเนินงานที่เป็นระบบ มีการปรับปรุงพัฒนาและแก้ไขปัญหาในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ทั้งผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาจึงมองการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ ภัสกร นุ่นปาน (ภัสกร นุ่นปาน, 2555) ได้ศึกษาเรื่องสภาพปัญหาการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 12 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ แสงอรุณ อาบสุวรรณ (แสงอรุณ อาบสุวรรณ, 2556) ได้ศึกษา เรื่อง การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 พบว่าจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภาดา โรจน์ทั้งคำ (ภาดา โรจน์ทั้งคำ, 2557) ได้ทำการวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 พบว่า เมื่อจำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาพบว่าในภาพรวมทั้ง 8 ด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษาที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี มีการดำเนินงานในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าทั้งผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษาที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีต่างมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาของตนให้มีประสิทธิภาพและมีสัมฤทธิ์ผลมากที่สุด เมื่อผู้วิจัยพิจารณา

ผลการวิจัยรายด้านพบว่า ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี มีการจัดระบบบริหารและสารสนเทศและการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าการเตรียมการในการดำเนินงานมีความแตกต่างกันอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มุสลาม และสัน (มุสลาม และสัน, 2558) ได้ทำการวิจัยเรื่องการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดสตูล ผลการวิจัยพบว่าจำแนกตามวุฒิการศึกษาเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าผู้ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานในด้านการเตรียมการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อย่างไรก็ตามผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ซึ่งผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษาที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายใน มีค่าเฉลี่ยมากกว่าผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษาที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีทั้ง 2 ด้าน สะท้อนให้เห็นว่าระดับการศึกษา ไม่สามารถวัดความรู้ความสามารถของผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษาเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาได้เสมอไป ดังนั้นการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอสามารถเพิ่มศักยภาพในการดำเนินงานได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งการจัดระบบบริหารสารสนเทศของสถานศึกษานั้นว่ามีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษานำไปสู่การบรรลุเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพให้เป็นไปตามมาตรฐาน สถานศึกษาจึงต้องมีระบบบริหารและการจัดการศึกษาที่นำไปสู่คุณภาพผู้เรียน รวมถึงระบบสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ เป็นระบบ ถูกต้อง สมบูรณ์ เป็นปัจจุบัน สามารถเรียกข้อมูลมาใช้ได้ตลอดเวลา (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2554) เมื่อผู้วิจัยพิจารณาการบริหารจัดการสารสนเทศเป็นรายข้อพบว่า การนำข้อมูลสารสนเทศไปใช้ประโยชน์ในการบริหาร การพัฒนาการเรียนการสอน และการพัฒนาผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยการดำเนินงานน้อยที่สุด สะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหาร หัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา และครูผู้สอนบางท่านอาจจะมีความรู้ความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศน้อยอยู่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย เกตุพงศ์ (สมชาย เกตุพงศ์, 2558) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช

เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1 เมื่อพิจารณา เป็นรายด้านพบว่า ด้านการใช้สารสนเทศในการเรียนการสอน และด้าน การใช้แหล่งเทคโนโลยี สารสนเทศในการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด จำแนกตามระดับ การศึกษาทั้งโดยรวมและรายด้าน พบว่า ด้านการใช้วัสดุ อุปกรณ์เทคโนโลยี สารสนเทศ ด้าน การใช้สารสนเทศในการเรียนการสอนมีความต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในของ โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา มีการ ดำเนินงานในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานของการวิจัยที่ตั้ง ไว้ ซึ่งผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย กว่า 10 ปี ผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 – 20 ปี และผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษาที่มีประสบการณ์ในการ ทำงานมากกว่า 20 ปี มีการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 โดยภาพรวมและราย ด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษาที่ มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยแต่มีความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ โดย การศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ เช่น การเข้ารับการอบรม การเข้าร่วม ประชุมสัมมนาทางวิชาการ การศึกษาดูงานจากโรงเรียนที่มีระบบการประกันคุณภาพภายในที่ มีคุณภาพ เป็นต้น อีกทั้งในปัจจุบันมีสื่อเทคโนโลยีและข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัยสามารถ เข้าถึงองค์ความรู้ได้ง่าย สะดวก และรวดเร็วสามารถสร้างเสริมความรู้และประสบการณ์ให้มาก ขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัยของ กรพินธุ์ นามบุญเรือง (กรพินธุ์ นามบุญเรือง, 2556) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ พบว่าโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุदारัตน์ นิมมาลี (สุदारัตน์ นิมมาลี, 2557) ได้ทำการวิจัยเรื่องการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

ชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 พบว่าการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ตามความคิดเห็นของบุคลากร จำแนกตามประสบการณ์ของบุคลากรโดยรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีรรัตน์ ศรีคง (ธีรรัตน์ ศรีคง, 2558) ได้ศึกษาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ไม่แตกต่างกัน

2.4 ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษาจำแนกตามการอบรมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา พบว่า มีการดำเนินงานในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษาที่ไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษาที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา 1 – 2 ครั้ง และผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษาที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา 3 ครั้งขึ้นไป มีการดำเนินงานด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ การดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 สะท้อนให้เห็นว่าประสบการณ์ในการอบรมมีผลต่อผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษาในการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2 ซึ่งปัจจุบันคุณภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของไทยนั้นพบว่ายังคงด้อยคุณภาพอยู่มากดังที่ อัครนัย ขวัญอยู่ (อัครนัย ขวัญอยู่, 2558) ได้กล่าวไว้ว่า เกือบทศวรรษที่ผ่านมากระบวนการศึกษาไทยประสบปัญหาในการพัฒนาเชิงคุณภาพหยุดและย่ำอยู่กับที่ ด้วยเหตุผลสำคัญหลายประการโรงเรียนในฐานะสถาบันหลักในการบ่มเพาะการศึกษาขั้นต้นถูกกล่าวหาว่าเป็นต้นเหตุของความด้อยประสิทธิภาพ

ดังกล่าว ดังนั้นผู้บริหารและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา ตลอดถึงครู บุคลากร และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพ ครอบคลุมทุกด้านตามลำดับขั้นตอนอย่างแท้จริง มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา และพร้อมที่จะพัฒนาตนเองอยู่เสมอ อาทิ เข้ารับการอบรม สัมมนา หรือศึกษาดูงานเกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Almadani (Almadani, Khaled, Reid, Norman and Rodrigues, Susan, 2011) ได้ศึกษาเรื่อง การประกันคุณภาพทางการศึกษา ปัญหาเร่งด่วนสำหรับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยได้ศึกษา การประกันคุณภาพที่ดีสำหรับศตวรรษที่ 21 พบว่าการประกันคุณภาพจะต้องมุ่งเน้นไปที่ เป้าหมายที่สำคัญสำหรับการศึกษาในแต่ละขั้นตอนที่มีการเรียนรู้ตลอดเวลาของทุกขั้นตอนใน การประเมินคุณภาพ นอกจากนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวินชา การพัชชี (สุวินชา การพัชชี, 2555) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ประสิทธิภาพระบบการควบคุมภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครพบว่าปัจจัยการบริหาร ด้านความพร้อมของบุคลากรและการฝึกอบรมมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับ ประสิทธิภาพการควบคุมภายในตามแนวคิดของ COSO ในด้านการประเมินความเสี่ยงใน ภาพรวม ที่ระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย เรื่อง การดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียน ขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ผู้วิจัยมี ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่หน่วยงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนี้

- 1.โรงเรียนขนาดเล็กในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ควรนำผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการจัดทำ รายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในและการติดตามตรวจสอบคุณภาพ การศึกษาควรร่วมกันวางแผนเพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้มีคุณภาพต่อไป

2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ควรมีการวางแผน ดำเนินการนิเทศติดตามการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็กในสังกัดอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีผลการดำเนินงานเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2 ควรจัดให้มีการอบรมหรือศึกษาดูงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาให้แก่ผู้บริหาร ครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในให้เกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาบทบาทของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานกับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 เพื่อวิเคราะห์บทบาทของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานกับประสิทธิผลในการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อการมีประสิทธิภาพของการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2 เพื่อให้การดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ควรมีการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก ในระดับสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด (กศจ.)

เอกสารอ้างอิง

กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพ การศึกษา พ.ศ.2553. (2553). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 127 ตอนที่ 23 ก. หน้า 26. กรุงเทพมหานคร: สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

กรพินธุ์ นามบุญเรือง. (2556). การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 . ปทุมธานี: สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี.

- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554). *แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552-2559) ฉบับสรุป*. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.
- ณิชากร เต้าประจิม. (2556). *แนวทางการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3*. เชียงราย: วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชเชียงราย.
- ทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (15 เมษายน 2560). *สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2559*. เข้าถึงได้จาก http://www.newonetestresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/PDF/Summary/ONETP6_2559
- ธัญรัตน์ ศรีคง. (2558). *การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี*. ชลบุรี: วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2559). *แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564)*. กรุงเทพมหานคร: สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- พิชิต ฤทธิ์เจริญ . (2554). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: แฮสส์ ออฟ เคอร์มิสท์.
- ภัสกร นุ่นปาน. (2555). *สภาพปัญหาการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 12*. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- ภาดา โธจน์ทั้งคำ. (2557). *สภาพและปัญหาการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1*. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- มุสลาม และสัน. (2558). *การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดสตูล*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

- เลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561). กรุงเทพมหานคร: พรักหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สมชาย เกตุพงศ์. (2558). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2554). การประเมินคุณภาพ ภายในตามมาตรฐานการศึกษาของ สถานศึกษาตาม กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพ การศึกษา พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สุดารัตน์ ฉิมมาลี. (2557). การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สุพินันท์ กันทะวงศ์ . (2558). แนวทางการดำเนินงานตามระบบประกันคุณภาพภายในของ โรงเรียนขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุวินชา การพัชชี. (2555). การวิเคราะห์ประสิทธิภาพระบบการควบคุมภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- แสงอรุณ อาบสุวรรณ. (2556). การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 . สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- อัคนัย ขวัญอยู่. (2558). แนวทางการแก้ปัญหาโรงเรียนขนาดเล็ก. เข้าถึงได้จาก รายงานดีทีอาร์ไอ, (113), 1-16.
- อัญชลี ทันทิ. (2557). การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

- Almadani, Khaled, Reid, Norman and Rodrigues, Susan. (2011). *Quality assurance : a pressing problem for education in the 21st century*. Problems of Education in the 21st Century, (32), 9-19.
- Krejcie, K.V. and Morgan, D.W. (1970). *Determining Sample Size for Research Activities*. Educational and Psychological Measurement, (30), 607-610.
- Silman, Fatos. (2012). *A Study on Quality Assurance Activities in Higher Education in North*. Cyprus: International Online Journal of Educational Sciences, 4 (1), 31-3.